

Филип Којић
Факултет спорта и физичког васпитања
Универзитета у Београду

Прегледни рад
Методичка пракса број 1. 2017
УДК: 372.36
стр. 5 - 16

ФОРМИРАЊЕ ЗНАЊА И ВЕШТИНА КОД ПРЕДШКОЛСКЕ ДЕЦЕ КРОЗ ИНТЕГРИСАНЕ ФИЗИЧКО-ЗДРАВСТВЕНЕ АКТИВНОСТИ

І ДЕО

Резиме: У раду су на иновативан и практичан начин представљене интегрисане физичко здравствене активности. Основни циљ је био да се кроз покрет и игру код предшколске деце формирају знања и вештине здравственог васпитања. Предмет рада је теоријска разрада садржаја, форми, облика, метода и средства интегрисаних активности усмерених на повезивање и решавање задатака физичког и здравственог васпитања деце предшколског узраста. Формирање знања и вештина кроз интегрисане физичко-здравствене активности код предшколске деце произилази из актуелних проблема савременог начина живота који за последицу има низак степен здравља као и дисхармонију физичког развоја и развоја моторичких способности деце. Циљ рада је да се код деце формирају знања и вештина у области технологије очувања, одржавања и унапређења сопственог здравља. Циљ је и да деца кроз физичко-здравствене активности науче да буду здрава душом и телом; изграде својоју здравствену културу у складу са законима природе и постојања; формирају мотивационе сфере здравственог понашања за сигуран и безбедан живот; схвате колико је кретање значајно за развој и здравље; истраже анатомске и психичке основе вежбе и разумеју ефекте које пружа вежбање на тело.

Кључне речи: предшколска деца, здравствено васпитање, имплементација, радионице, моторика, технологија здравља

УВОД

Протеклих векова су се деца, пре поласка у школу, од своје треће до седме године, развијала углавном у оквиру породице и под утицајем њене околине и животних прилика. Материјалне околности породице биле су у већини случајева од велике важности при васпитању деце. Брига за дете, његово здравље, нормални физички развој је један од најважнијих задатака у васпитању предшколске деце.

Открића о великим развојним потенцијалима предшколског детињства су учинила да је институционално васпитање и образовање деце раних узраста постало саставни део система васпитања и образовања. У њему, савремена предшколска установа има задатак да деци обезбеди повољну друштвену и материјалну средину са свим потребама, условима и подстицајима за развој богатих, разноврсних и осмишљених активности, којима она могу да се предано баве користећи своје укупне потенцијале за развој способности. (Правилник о Општим основама предшколског програма, 2006. 4).

Један од општих задатака предшколске установе је да, стварајући претпоставке за развој низа способности, потребних детету у каснијем животу, допринесе физичкој зрелости и готовости деце за полазак у школу у смислу високог нивоа општег телесног развоја, развоја моторичких способности и отпорности организма, да створи, здраво и снажно тело детета спремно за напоре које изискује похађање наставе (Џиновић, 2011, 20).

ЗДРАВЉЕ И ФИЗИЧКО ВЕЖБАЊЕ ПРЕДШКОЛСКЕ ДЕЦЕ

Савремени услови живота постављају високе захтеве за добро физичко и психичко стање организма детета. На постављене захтеве могу одговорити само здрава деца. У том контексту, проблем ране изградње културе здравља је актуелан, значајан и прилично сложена. Познато је да су деца предшколског узраста од кључног значаја у постављању темеља физичког и психичког здравља. До 7 година живота дете прелази дуг пут развоја, који се не понавља кроз касније периоде живота. Током овог периода долази до интензиваног развоја органа и органских система, формирају се основне особине личности, формира карактер, ставови према себи и другима. Врло је важно у овој фази, код деце формирати базу знања и практичних вештине здравог начина живота, да деца схвате потребу за систематско физичко вежбање и спорт.

Идеја водиља у предшколским установама је развој и формирање здравог детета, и на основу тога, развој његовог духовног потенцијала и широк спектар креативних способности. Побољшање физичког васпитања деце предшколског узраста имало би посебан значај у реструктурирању образовања у нашој земљи. Кључна позиција је осавременавање физичког васпитања, заштита и промоција здравља деце, хуманизација циљева и принципа образовног рада са децом, континуитет између свих сфера друштвеног формирања личности.

Савремени начин живота је показао тренд погоршања физичког, менталног и социјалног здравља деце. Проблем васпитања, образовања и здравља деце остаје главни општи проблем, зато што од степена здравственог образовања деце зависи радни потенцијал земље у блиској будућности. У пракси предшколског васпитања и образовања све се више тежи за осмишљавање одређених поступака и ситуација ради очувања здравља деце. Потреба за здрав начин живота деце треба да се формира од најраних дана када је организам пластичан и подложен утицајима животне средине. У свакодневним активностима неопходно је развијати код деце позитиван однос према здрављу, јер здрав начин живота подразумева кретне активности. Из наведених разлога, предшколска деца би требала да буду на адекватан начин упућена у ситуације зашто нешто раде и зашто треба да нешто ураде како би очувала своје здравље. Све су учесталији захтеви да здравствено васпитање у предшколским установама буде што боље теоријски разрађено и да се све више примјењује у пракси. Примарни задатак наших предшколских установа у процесу стицања знања и вештина у области здравственог васпитања јесте заштита живота и здравља деце, њихов физички развој, на чија решења су усмерени напори не само васпитача већ комплетног васпитног тима.

Између здравља и вежбања постоји директна повезаност, вежбање утиче на здравље и обрнуто, здравље на вежбање. Кретањем тело мења своје унутрашње стање и спољашњу средину са којом је у непосредном контакту. Констатовано је да се чак

минималним кретањем мења унутрашње стање, у рад се укључују сви органски системи, повећавајући промет хранљивих материја и кисеонка (Џинових, Мартиновић, 2011, 32).

Физичко вежбање, као планско повећавање обима кретања, у великој мери утиче на развој физичких способности код деце, повећавајући радну способност организма у економизацији физиолошких процеса са једне стране, а с друге стране, утицај физичких активности се огледа и у повећаним могућностима организма у смислу мобилизације физиолошких процеса до највиших мера. Да би физичке активности имале позитивно дејство на органске системе, као и на развој моторике, мора се водити рачуна о анатомској грађи и функционалним способностима организма деце предшколског узраста.

По Угарковићу, обим вежбања представља везу између здравља и вежбања, што представља прву карику која се налази у ланцу здравља, док све остале карактеристике служе за формирање и подизање функционалних способности. Постигнути ниво функционалних способности није директна веза са здрављем. Здравље се мери величином максималних способности било ког система који у својој функционалној сфери постиже максимум. Способност система има везе са здрављем само у случају када се ниво функционисања доведе на минималне норме за одржавање хомеостазе.

ФОРМИРАЊЕ ЗНАЊА И ВЕШТИНА КОД ПРЕДШКОЛСКЕ ДЕЦЕ КРОЗ ИНТЕГРИСАНЕ ФИЗИЧКО-ЗДРАВСТВЕНЕ АКТИВНОСТИ

Формирање знања и вештина кроз интегрисане физичко-здравствене активности код предшколске деце произилази из актуелних проблема савременог начина живота који за последицу има низак степен здравља као и дисхармонију физичког развоја и развоја моторичких способности деце. Погоршање здравља деце, промена социјалних и економских услова ставља ставља пред модерно образовање суштински нове изазове и задатке. Потреба да се побољша квалитет образовања, укључујући и предшколско, огледа се у спровођењу иновативних програма. При томе, један од приоритетних трендова у решавању проблема формирања, чувања и учвршћења здравља деце у данашње време је потрага за новим и ефикаснијим формама, средствима, методама и техникама васпитања и образовања и њиховој примени у пракси предшколских образовних институција. Интелектуализација многих облика људских активности, интензивирање процеса образовања, смањење кретних активности деце, ниска физичка припремљеност деце за укључивање у образовни процес Основне школе итд. довели су до појаве многобројних истраживања у свери физичког развоја и здравља деце у школи, што није случај са предшколским васпитањем и образовањем.

Дете у предшколским установама треба, пре свега, да буде здраво, јер само здраво дете може да се физички развија што је општи интерес друштва, односно здраве нације. Према Светској здравственој организацији, здравље се дефинише као стање потпуног

физичког, умног, моралног и социјалног благостања. Светска здравствена организација је истакла парољу која гласи: „Здравље сваком човеку планете.” Такво тумачење појма здравља ставља улогу физичке културе, на нови степен, као основу формирања здравог облика живота људи. Свакако, акценат је стављен на децу предшколског узроста, јер ни у ком другом периоду живота физичко васпитање није тако тесно повезано са општим васпитањем као у првих седам година живота детета, када се постављају темељи здравља, дугорочна свестрана моторна спремност и хармоничан физички развој. Крајње је важно, у том најранијем периоду бурног развоја, код деце правилно организовати активности из физичког васпитања, јер правилно организоване активности омогућавају организму да накупи снагу и осигура не само физички већ и свестрани развој личности. (Циновић, 2011. стр.18).

Данас се на физичко васпитање више не гледа, искључиво, као на систем гимнастичких вежби за унапређивање појединих врста спретности потребних у одређеним спортовима или за повећање радне способности, односно, на систем утицаја којима се јачају мишићи и повећава ефикасност покрета, већ се тежиште преноси на развој личности у тоталитету, на све аспекте развоја детета. Свестрани физички развој и здравље детета је основа за формирање личности. Правилан и нормалан развој дечјег организма има за последицу добро здравље детета. Здравље предшколске деце је детерминисано биолошким, еколошким, социјалним, хигијенским факторима, али у великој мери зависи од васпитно-образовних усмерења. Између више фактора (физичка средина, микроклима, принципи опште хигијене, друга деца, васпитачи и сви који окружују децу) који утичу на здравље и перформансе растућег организма, важну улогу имају кретне активности деце. Позитиван утицај на развој организма деце имају само физичке активности које се налазе у оквиру оптималних вредности. Тако, ако су деца у периоду бурног развоја изложена хипокинезији и физичким неактивностима повећава се број негативних последица на растући организам у смислу нарушавања функција и структура рада организма, регулације метаболизма и енергије, смањења отпорности организма на промену спољних услова. Међутим, и хиперкинезија (претерано велика моторна активност деце) такође крши принципе оптималне физичке активности, што би могло да доведе до скока функција кардиоваскуларног система и негативног утицаја на развој различитих система дечјег организма.

Анализа малог броја истраживања у физичком васпитању предшколског деце показује да због широко распрострањене иновативне образовне и здравствене технологије фокусиране углавном на лични правац развоја и образовања деце у предшколским образовним установама, све већу актуелност представља проблем избора садржаја, метода, облика вежбања и оптимизација физичког оптерећења, усмерена на побољшање физичког стања организма с једне стране и формирања дечјег знања и вештина у области технологије очувања, одржавања и унапређења здравља са друге стране. Оптимално решење је могуће у условима интегрисаног процеса физичког и здравственог васпитања деце у предшколским установама, јер анализа научне литературе и свакодневна пракса упућују на низ неслагања између:

- потребе друштва за формирање здравог, јаког, веселог, предузимљивог детета које добро влада својим кретањима, самостално оријентисаног у окружењу, способног да учи у предшколској установи, школи и каснијим креативним активностима, и постојећих недостатака у организацији процеса здравственог васпитања у предшколским установама;
- потребе да се садржаји физичког и здравственог васпитања у предшколским установама обраде и реализују као целина, да се утврди њихов циљ и одреде њихови задаци и недостатка обједињених, разрађених и утврђених здравствених садржаја кроз покрет, који ће помоћи васпитачима да према својим потребама, и условима које конкретна средина пружа, одаберу садржаје које ће реализовати са децом.
- потребе значајнијег броја научних истраживања усмерених на побољшање квалитета предшколског здравственог васпитања и недостатка структурираних физичких и здравствених активности са планираним, занимљивим, креативним и едукативним садржајима теоријског и радионичког типа који подразумевају комбинацију знања, идеја и поступака који воде, како очувању здравља деце, тако и редукцији понашања која га нарушавају.
- потребе за укључивање породице у едукативну интервенцију предшколске установе и школе на плану промовисања правилног развоја и здравља деце и недостатка методичких смерница за стицање неопходних знања за рано препознавање и спречавање неправилног функционисања различитих система организма, корекцију кретног система, као и адекватан третман деце са сметњама у физичком развоју;
- потребе за формирање код деце позитивног става и заинтересованости према физичком вежбању и сопственом здрављу, и постојећих недостатака у организацији таквих активности на практичном вежбању.

Осим горе наведених неслагања у *Основама програма васпитно-образовног рада у дечјем вртићу* који је усвојен 2006. године, изложена је образовна компонента садржаја здравственог васпитања, али углавном у смерницама. Више се говори о здравственој заштити предшколске деце, а мање о здравственом васпитању. Али, као што је и пракса потврдила, императив времена и услови живота намећу чињеницу да се здравствено васпитање не сме схватити само као задатак или подређени саставни део неког другог подручја, оно треба да буде и задатак, и принцип, и васпитно-образовно подручје. Због те комплексности, неопходно је да здравствено васпитање буде ваљано теоријски разрађено, практички применљиво и уграђено у целокупан развојно-образовни рад с децом предшколског узраста. Гледајући у целини, здравствено васпитање деце млађег узраста захтева све веће ангажовање и других стручњака, па и целокупног друштва (Џинових, Мартиновић, 2011, стр. 10).

Појава противречности је помогла да се дефинише проблем рада и пронађу начини како да се код деце формирају знања и вештине у области технологије очувања, одржавања и унапређења сопственог здравља кроз физичко-здравствене активности.

Актуелност и педагошки значај овог проблема, недостатак теоријске и практичне разраде, су условили избор теме: *"Формирање знања и вештина код предшколске деце кроз интегрисане физичко-здравствене активности."* Интегрисани приступ између активности физичког и здравственог васпитања, у раду са децом предшколског узраста подразумева повезаност, узајамни однос, сарадњу, односно корелацију њихових садржаја, метода и облика рада. Анализирајући садржаје из области здравствено васпитање, а имајући у виду чињеницу да је за децу предшколског узраста игра и средство и начин и метод рада физичко васпитање је најпогоднија васпитно-образовна област за интегративност са здравственим васпитањем јер кроз покрет и игру дете лакше усвоја одређене садржаје из здравственог васпитања, оспособљава се за комплексније доживљавање и схватање значаја здравља у свету који га окружује.

Имплементирање одређених здравствених садржаја у свакодневни васпитно-образовни рад омогућиће да пракса здравственог васпитања добије одговарајућу педагошку димензију. Дакле, информације које су педагошки осмишљене допринеће не само унапређивању васпитно-образовне праксе, већ да млађа деца схвате зашто нешто раде, односно, зашто нешто треба или не треба да ураде, да би очували своје здравље, као и да науче како да редукују понашања која га нарушавају (Џиновић, Мартиновић, 2011, стр.34).

Предмет рада је теоријска разрада садржаја, форми, облика, метода и средства интегрисаних активности усмерених на повезивање и решавање задатака физичког и здравственог васпитања деце предшколског узраста. Дакле, предмет рада су и рани кораци ка формирању знања и вештина у области технологије очувања, одржавања и унапређења здравља предшколске деце кроз физичко-здравствене активности.

Циљ рада је да деца применом разрађених, занимљивих и креативних радионица стекну знања и вештине како да кроз кретне активности здравствено васпитају себе и расту здрава. Садржаји радионица ће помоћи деци да заједно са одраслима идентификују однос према самом себи, свом здрављу и физичкој култури, а све у циљу да дете има представу о свом физичком облику и здрављу, да влада својим телом, различитим видовима кретања, влада културно-хигијенским навикама и разуме њихов значај.

Практични значај рада је идентификација односа детета према самом себи, свом здрављу и физичкој култури и изградња културе здравог начина живота. Деца ће формирањем знања и вештина у области технологије очувања, одржавања и унапређења здравља кроз физичко-здравствене активности научити да буду здрава душом и телом; изградиће својој здравственој културу у складу са законима природе и постојања; формираће мотивационе сфере здравственог понашања за сигуран и

безбедан живот; схватиће колико је кретање значајно за развој и здравље; истражиће анатомске и психичке основе вежбе и разумети ефекте које пружа вежбање на тело.

МЕТОДИЧКО ОРГАНИЗАЦИОНЕ ФОРМЕ И СРЕДСТВА У РАЗВОЈУ ФИЗИЧКО-ЗДРАВСТВЕНИХ АКТИВНОСТИ

Садржаји физичко-здравствених активности

Полазна тачка у избору физичко-здравствених садржаја и планирању методичке реализације у овом раду је била упознавање и логичко повезивање постављених циљева и очекиваних исхода са одговарајућим телесним и здравственим садржајима и методама које су примерене могућностима и потребама деце у усвајању знања, умења, ставова и вредности које предшколска деца треба да развију. Имајући у виду горе наведене чињенице, а и захтеве праксе, предложени су садржаји и активности који су целовити, еластични, актуелни, корелативни, интересантни, планирани, заснивају се на чињеницама како да деца науче да буду здрава душом и телом; како да изграде својој здравствену културу у складу са законима природе и постојања; како да формирају мотивационе сфере здравственог понашања за сигуран и безбедан живот; како да схвате колико је кретање значајно за развој и здравље; како да истраже анатомске и психичке основе вежбе и разумеју ефекте које пружа вежбање на сопствено тело.

У избору садржаја водило се рачуна о индивидуалним особностима деце и избору садржаја који су корелативни, тј. повезани са осталим васпитно-образовним подручјима.

У имплементацији садржаја васпитачи треба да:

- прилагоде физичко-здравствене садржаје узрасним могућностима деце;
- омогуће слободан избор теме, мотива, средстава и поступака у процесу решавања задатака васпитања, с обзиром на потребе и жеље деце;
- повежу нове садржаје са садржајима који су већ реализовани и исте кроз стални процес колерелирају са другим садржајима из других васпитно образовних области;
- развију кретне, креативне и стваралачке способности код деце;
- врше примену разноврсних средстава и реквизита као и других материјалних средстава у реализацији одређених садржаја;
- примене диференцирани приступ поштујући индивидуалне способности деце унутар једне групе.

Оваква организација и реализација физичко-здравствених активности омогућава услове за здраво и физички правилно развијено дете у којима се могућности дечијег физичког и духовног развоја испољавају у потпуности. Телесни развој и здравствено васпитање не обухвата само физичку страну детета, већ се односи и на емоционално и социјално понашање. Оно захтева да се темељна пажња поклони и одређеним психолошким компонентама које, како је познато, и те како утичу на здравствено понашање деце.

Успешно решење постављених задатака могуће је само у условима комплексног испољавања свих средстава физичког васпитања. Како би се повећала мотивисаност код деце за активност у предшколским установама морају бити изграђени одређени услови (место где ће се активност одвијати, справе, реквизити, добро организован простор,...). Деци треба омогућити да упражњавају активности које стимулишу развијање различитих вештина, подстичу сензомоторну координацију, доприносе развијању контроле покрета (равнотежа, снага, координација), оспособљавају децу за усвајање вештина и стицања знања из здравствене културе. Задатак одраслих је да пажљивим избором активности одговарајућих форми и облика, њиховим дозирањем и варирањем, допринесе оптимизацији развоја (Правилник о Општим основама предшколског програма, 2006. 61).

Ако се двосмерно посматрају васпитно-образовни циљеви и задаци, програмски садржаји и методика рада, области физичког и здравственог васпитања имају велики степен корелације. У раду се приликом планирања тематских целина водило рачуна да садржаји буду што више тематски повезани и прожимани, како због рационализације, тако и због потребе изграђивања свестраног схватања стварности у којој дете учествује.

Потреба за интеграцијом здравствено-физичких области не зависи само од степена корелације и њихових елемената, већ од психофизичких, индивидуалних и узрасних особина деце, од постављених циљева и задатака васпитања и образовања. Посматрајући укупно планирање и организовање рада на реализацији задатака физичког и здравственог васпитања најмлађих, васпитач у свом раду треба посебно да има у виду исходе здравствене и методичке импликације.

У овом раду је, зог обима текста, дат теоријски приступ интегрисаних активности усмерених на повезивање и решавање задатака физичког и здравственог васпитања деце предшколског узраста. У следећа два рада, који представљају наставак овог рада, дата је практична разрада садржаја, форми, облика, метода и средства интегрисаних активности кроз радионице које чине Недељу здравља. Радионице су засноване на принципима комплексности и интегративности у решавању задатака физичког и здравственог васпитања предшколске деце и такве треба да послуже као модел у даљем креирању сличних радионица. Само на тај начин деца ће постати свесна значаја вежбања и здравља за општи развој.

ЗАКЉУЧАК

С обзиром да је предшколски узраст кључна фаза у развоју личности, побољшање здравственог васпитања детета кроз интегрисани систем васпитно образовног рада у предшколским установама је императив у очувању здравља и физичког развоја деце. Потреба за разматрањем проблема здравственог и физичког васпитања предшколске деце је узрокована ниским нивоима општег стања организма детета и недовољном ефикасношћу организације физичког васпитања, као и недовољном заступљеношћу здравственог васпитања у предшколским установама. Треба напоменути да се у предшколским установама са повећањем варијабилности васпитно-образовних програма јавља повећање, пре свега, интелектуалне оптерећености деце.

Здравствено васпитање представља интегрални део физичког васпитања деце предшколског узраста. Кроз историју се може видети да су људи били свесни ове повезаности. То доказује и крилатица „У здравом телу здрав дух“, а за здраво тело није довољно само физичко вежбање. За правилан раст и развој деце, осем свакодневних телесних активности, углавном осмишљених кроз игру, потребни су и други чиниоци. Деца, пре свега, треба да стекну и навике у односу на хигијену, исхрану и очување здравља. Кроз стварање навика за одржавање хигијене и правилну исхрану, остварују се задаци (биолошки, образовни и васпитних) физичког васпитања. Васпитачи имају прописане смернице, али начин и методски поступак у имплементацији здравственог васпитања у физичко васпитање препуштено је њиховој креативности. Васпитач мора да оствари читав низ задатака везаних за здравствено васпитање – од упознавања деце са начинима очувања здравља до обезбеђивања услова за правилан раст и развој уз деловање спољних фактора и кроз физичку активност.

Садржаји имплементираних активности физичког и здравственог васпитања, приказани у Недељи здравља кроз пет радионица, имају за циљ да помогну васпитачима да овладају новим технологијама које су неопходне за правилан физички развој и здравље предшколске деце.

Литература

1. Антонијевић, Ж. (1999). *Телесни развој детета и здравствено васпитање*, Виша школа за образовање васпитача, Београд.
2. Богосављевић, М. (1997). *Покретне игре у дечјем вртићу*, Библиотека за васпитаче, Нови Сад.
3. Бојанин, С. (1985). *Неуропсихологија развојног доба и општи редуктивни метод* (II издање), Завод за уџбенике и наставна средства, Београд.
4. Гајић, М. (1985). *Основи моторике човека*. Факултет физичке културе. ООУР Институт физичке културе, Нови Сад.

5. Група аутора (1997). *Корак по корак 2, васпитање деце од три до седам година*, Креативни центар, Београд.
6. Ђорђић, В. (2007). *Физичка активност предшколске деце*. У: Г. Бала (ед.), *Антрополошке карактеристике и способности предшколске деце*, Факултет спорта и физичког васпитања, Нови Сад, (331–360).
7. Ђурковић, З. (1995). *Методика физичког васпитања*, Виша школа за образовање васпитача, Шабац.
8. Еремија, М. (1997). *Биологија развоја човека са основама спортке медицине*, Практикум, Факултет физичке културе, Београд.
9. Ирхин В. и Ирхина И. (2011), Развој здравствено оријентисане физичке културе у руским школама (*крај 19. – осамдесете године 20. века*), у *SportLogia*, бр. 7(2), стр.163–170
10. *Основе програма предшколског васпитања и образовања*, (1996). Просветни преглед, Београд.
11. Pelemiš, V., Branković, P., & Banović, M. (2016). State Nutrition of Pre-School Children. *Sports Science and Health*, 6(2) 129-134.
12. Pelemiš, V., Pelemiš, M., Mitrović, N., & Džinović, D., (2014). Analysis of differences in morphological and motor status of pupils and their connection with agility. *Facta universitatis series: Physical Education and Sport*, 12(2), 113-122.
13. Перић, Д., Н. Цветковић. (2003). *Буди прав-бићеш здрав*, Библиотека Деспот Стефан Лазаревић, Младеновац.
14. Ристић, С., Борјановић, С.(1977). *Здравствено васпитање, Основи епидемиологије и хигијене*, Београд.
15. Томић, Б. (1976). *Здравствено васпитање*, Институт за здравствено васпитање, Београд.
16. Угарковић, Д. (1996). *Биологија развоја човека са основама спортске медицине*, Факултет физичке културе, Београд.
17. Џиновић, Којић, Д.(2000). *Физичка зрелост деце за полазак у школу*, Заједница виших школа за образовање васпитача Републике Србије, Београд.
18. Џиновић, Којић, Д. (2011). *Методика физичког васпитања предшколске деце*, Београд.
19. Џиновић, Којић, Д. (2007). *Методика физичког васпитања, практикум, играонице*, Учитељски факултет, Београд.
20. Џиновић, Д. И Мартиновић, Д. (2011). *Игром до здравственог васпитања најмлађих*. Београд.
21. http://www.smas.org/documents/vol_05

Filip Kojic
Faculty of Sport and Physical Education
University of Belgrade

ESTABLISHMENT OF KNOWLEDGE AND SKILLS IN PRESCHOOL
CHILDREN
THROUGH INTEGRATED HEALTH PHYSICAL ACTIVITY

Abstract: This paper presents an innovative and practical way presented an integrated physical health's activity. The main goal was to get through movement and play in preschool children form the knowledge and skills of health education.

The subject of the work is theoretical elaboration of the content, form, forms, methods and means of integrated activities aimed at linking and solving problems of physical and health education of preschool children. The formation of knowledge and skills through integrated physical-health activities in preschool children stems from the actual problems of modern life, which results in a low level of health and disharmony of the physical development and the development of motor skills of children. The aim is that children form skills and knowledge in technology of preserving, maintaining and improving their health. The aim is also to children through physical activity and health learn to be healthy body and soul; build your health behavior in accordance with the laws of nature and the existence of; form of motivational sphere of health behavior for a safe and secure life; realize how important the movement for health and development; explore the anatomical and psychological basics of exercise and understand the effects of exercise on the body provides.

Keywords: preschool children, health education, implementation, workshops, motor, health technology.

Раг је њримљен 07. 11. 2016. њодине, а рецензиран 14. 02. 2017. њодине.